

Escrit
Barbora

Carnaval d'enguany

La vigília

Hi ha d'haver en aqueix, per a ser complet jent de tota mena i una diada per cada mena de jent. Demà es la diada dels carnestoltes, però lo mes interessant: de totes les diades sempre ha sigut la vigília. La vigília es l'esperança, l'il·lusió, la desia, l'emsonni, i el somniar. També es l'inquietud, però val mes l'inquietud que el fracàs mes val l'agre-dole que l'agre-amarle, mes val fermer l'obstacle que topar-se amb l'obstacle. L'obstacle ferrible per en Carnestoltes es el temps i aquest any el temps la dona per bé, a jutjar pel dia d'avuy y clar i plé de sol i sense un núvol.

Permet, doncs, tirar plans, y promet alhora un gros tan per cent de contingencies favorables a llur realització. Ovívi s'era un jorn de pensades de suggestions de fecunditat mental el quina en farás burxar i impertermit en el magi dels predisposats a disfresar-se d'aqueixos incondicionals de la festa pagana, paganismes de

figueta, de camisa de dona ² sobre les calzes, d'os
de bohemí i pierrot enfarinat.

Ohui - Oh! maravellosa! les coses tristes i aban-
donades, les coses per pensar, encara fruïran d'e-
mocions.

El paraigua desvalletat, l'arangada
rancia, el bacallà estantís, el paltó, el capell, la
faixa, i la barretina excedens, menjats per les
omes, la maleta plena de pols i florida, les bo-
les resseques, amb fang del pegue passat, l'es-
tora devinguda jac de perdiguer, la saca
esfilagassada, el baci inservible, la cotilla tova
i gexca, els calcotets que ja no mereixen buga-
deta i tota mena de draps que ja no mereixen
drapsaire, sentiran sentiran l'incertesa, el baticor
dels concursans a un destí o a un premi ho-
norífic. A qui focaria bon Deu! Qui serà el por-
tos en aquina resurrecció a la llum del carrer
al trànsit de les Ramblas, a les mirades i a la
joia d'un jorn de festa? Qui serà l'escullit
del bromista? Qui l'advocador de la
misèria cívica concurrent a la rua de
la muntanya escarní del penyoret que
porta un sac de "confeti" encamellat i de
la "cocotte" abrigada amb un mantó de
manila? Qui espardirà a les puel·les

timides i entusiastes³ març als infants vaga-
bunds?

Pocs homes son prou capacos d'i-
dentificar-se per un instant amb les desferres.
Manca humilitat per capir certes coses. És
per això que en aquella vigília, mentre al-
gun glossador es disposa a fer l'elogi del Car-
nestoltes a base d'optimisme vital i de reco-
neixença a la alegria gentilica ningú es-
recorda de la frissonca que regna en el mon-
ignot del invalids dels trastos cassolans don-
mens entre terranyines, dels d'això que fa
tremir d'il·lusions la foscor de les galtes, del
guarda-robes reclosit, i de les cambres dels
mal endresos.

No es pot ar un dia com els altres el d'arri-
lan mateix!

Un record si us plau a-
mics meus, un petit record compassiu per
aquestes coses que sofreixen callades i ocul-
fes l'incertesa del dema, del vailetos ca-
prici del destí, del veredictè d'una ninyo-
na o d'un plorador de la parroquia

Prudenci Bertrana